

1925, indeholder de af Hensyn til Bevarelsen af Landbrugsejendomme fastsatte særlige Indskrænkninger i Retten til Udstykning af disse (§§ 16—20), Regler om, at visse Landbrugsejendomme ikke maa forøges med anden Jord (§§ 21 og 23), og om, i hvilke Tilfælde flere Landbrugsejendomme kan tillades sammenlagt til een (§ 22), samt om, paa hvilke Betingelser Landbrugsejendomme i øvrigt kan tillades nedlagt (§ 24).

I § 16 har man opretholdt den hidtil gældende Skala for *Hovedparcellernes Mindstestørrelse ved Udstykning af en Landbrugsejendom*, men der er gjort en Tilføjelse om, at Hovedparcellen skal være bebygget. Endvidere bestemmes det, at Mindstestørrelserne for Hovedparceller skal forøges med 5 pCt. for hvert fulde 1 000 Kr., som en Landbrugsejendoms Grundbeløb, jfr. Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 §§ 2 og 3, paa det Tidspunkt, da Ejendommen første Gang udstykkes, overstiger 20 000 Kr., dog ikke ud over det 4-dobbelte af de i Skalaen anførte Mindstestørrelser. Saa fremt kun en Del af en Ejendoms Tilliggende i Matriklen er noteret som Landbrugsejendom, betragtes Ejendommen dog ved Anvendelsen af denne Regel som Landbrugsejendom i sin Helhed.

Som hidtil skal Landbrugsministeren imidlertid i visse Tilfælde kunne fravige Indskrænkningerne i Retten til Udstykning. Det gælder bl. a., naar Formaalet er Oprettelse eller Supplering af mindre Landbrugsejendomme, samt naar Jord ønskes fraskilt til Byggegrunde eller Havelodder; saadanne maa dog som Regel ikke have en Størrelse af over 3 000 m² (efter den gældende Lov er Grænsen sat ved 0,6 ha). Endvidere skal nævnes, at Jord, der er daarligt egnet til Landbrugsdrift, foreslaas inddraget under Landbrugsministerens Dispensationsbeføjelse, naar den agtes beplantet og faar paalagt Fredskovspligt. En tilsvarende Bestemmelse var ikke optaget i den i 1925 gennemførte Lovgivning, men har tidligere været gældende.

Ved Loven af 1925 ophævedes det indtil da bestaaende Forbud mod at drive Bondejord fra Bygninger paa Hoved-